

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 240/09-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti T., K., zastúpenej advokátom JUDr. M. V., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Er 1482/00 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo T. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Er 1482/00 v období po

vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 0 Er 1482/00 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. T. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. T. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov), ktorú je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. V., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 240/09-9 z 11. júna 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť T., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Er 1482/00 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007.

2. Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva: „V exekučnej veci oprávneného - Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka K.(...) proti povinnému – T.(...) pre vymoženie pohľadávky vo výške 9.749.172,- Sk, vedenej u súdneho exekútora JUDr. J. B. (...) pod sp. zn. EX 0335/00 sťažovateľ ako povinný podal dňa 29. 01. 2001 proti výške určenej ceny spísaných vecí námietky v zmysle § 122 zákona č. 233/1955 Z. z.(...), a to v lehote 14 dní odo dňa, kedy bolo doručené súdnym exekútorom upovedomenie o určení výšky ceny spísaných vecí, t. j. 16. 01. 2001. Súpis hnutelných vecí podliehajúcich exekúcii bol vykonaný dňa 12. 01. 2001. Námietky boli súdnemu exekútorovi JUDr. J. B. doručené osobne dňa 29. 01. 2001, pričom lehota na ich podanie mala uplynúť dňa 30. 01. 2001. O podaných námietkach mal rozhodnúť Okresný súd Košice I, ktorý je v danej exekučnej veci príslušným súdom.

Obsahom námietok bolo porušenie povinnosti exekútora pri určení výšky ceny spísaných vecí(...) pribrať k riadnemu určeniu ceny vecí znalca, keďže nešlo podľa názoru povinného o odhad ceny jednoduchých vecí, na ktorý by bol súdny exekútor oprávnený. V dôsledku toho došlo podľa povinného k podhodnoteniu vecí pojatých do súpisu, čo bolo v rozpore so záujmami povinného aj oprávneného. (...)

Sťažovateľ z dôvodu nečinnosti súdu podal dňa 19. 10. 2006 sťažnosť do rúk predsedu Okresného súdu Košice I, v ktorej namietal prieťahy v konaní. (...)

Predseda Okresného súdu Košice I(...) listom zo dňa 20. 11. 2006 sťažovateľovi oznámil, že jeho sťažnosť na prieťahy v konaní je dôvodná a že o námietkach proti výške určenej ceny spísaných vecí zo dňa 12. 3. 2001 súd rozhodne v lehote 10 dní. (...)

Dňa 04. 06. 2007 bola na Ústavnom súde SR podaná ústavná sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR, o ktorej bolo rozhodnuté nálezom(...) č. k. I. ÚS 135/07-31 zo dňa 22. 11. 2007(...), avšak napriek výroku obsiahnutého v označenom náleze Okresný súd Košice I vôbec nekoná a o námietkach proti výške určenej ceny spísaných vecí zo dňa 29. 01. 2001 súd nerozhodol do dnešného dňa. (...)

Od rozhodnutia Ústavného súdu SR okresný súd vo veci v konaní o námietkach nevykázal žiadny úkon potrebná k rozhodnutiu a ukončeniu konania o podaných námietkach. Aktuálne je možné konštatovať, že o námietkach proti výške určenej ceny spísaných vecí nebolo rozhodnuté ani po viac ako 8. rokoch od podania námietok, resp. po viac ako dvoch rokoch od podania ústavnej sťažnosti zo dňa 04. 06. 2007. (...)

Na základe uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo T. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1482/00 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1482/00 konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. T. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 24,309,57 €, ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. T. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 245,70 €(...), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. M. V., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV/344/2009 zo 14. augusta 2009 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 27. augusta 2009.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol:

„Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 23. 2. 2000 súdnym exekútorom JUDr. J. B. Prílohou tejto žiadosti bol návrh na vykonanie exekúcie, ktorý ako oprávnený podala Všeobecná zdravotná poisťovňa a to na základe jej platobných výmerov(...)

Okresný súd Košice I dňa 14. 3. 2000 vydal poverenie na vykonanie tejto exekúcie a poveril ako súdneho exekútora JUDr. J. B.(...)

Dňa 24. 7. 2001 boli súdu doručené námietky povinného proti exekučnému konaniu, ako aj jeho návrh na zastavenie exekúcie.

Tunajší súd uznesením zo dňa 6. 11. 2002 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal povinný odvolanie dňa 6. 12. 2002, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28. 4. 2003.

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 14. 12. 2006 pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného a uznesením zo dňa 14. 12. 2006 námietky povinného proti exekúcii zamietol.

Na základe prírpisu tunajšieho súdu zo dňa 25. 2. 2008, súdny exekútor(...) prírpisom zo dňa 3. 3. 2008 oznámil súdu, že pohľadávku oprávneného považuje za nevyožiteľnú, nakoľko povinný v súčasnosti nedisponuje s majetkom, ktorý by bolo možné zexekúovať. Súčasne vyzval oprávneného S. a. s. B. na zaplatenie preddavku, pričom však nedošlo k jeho úhrade.

Na základe Vašej žiadosti ponechávam na úvahu Ústavného súdu, či v danej veci došlo k opakovaným zbytočným prierahom a súčasne netrvám na ústnom pojednávaní, nakoľko som toho názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku z 27. augusta 2009 k vyjadreniu okresného súdu oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v konaní o sťažnosti sťažovateľky, a ďalej uviedol:

„Z vyjadrenia Okresného súdu Košice I vyplýva jednoznačne, že napriek predchádzajúcemu rozhodnutiu Ústavného súdu SR, Okresný súd Košice I o námietkach proti určaniu ceny spísaných vecí stále nerozhodol.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za

nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom okresného súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 140/06).

II.

Zo s'ťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil, že po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007 okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 0 Er 1482/00 vykonal iba jeden úkon spočívajúci v žiadosti z 25. februára 2008 adresovanej súdному exekútorovi, aby oznámil stav konania. Na túto žiadosť súdny exekútor odpovedal oznámením doručeným okresnému súdu 5. marca 2008, v ktorom uviedol, že *„exekučnú vec(...) evidujeme na dlhodobej lehote ako nevyožiteľnú pohľadávku. Subjekt povinného v súčasnosti nedisponuje s majetkom, ktorý by bolo možné zexekvovať. Oprávneného(...) sme vyzvali na zaplatenie preddavku, avšak doposiaľ nedošlo k zaplateniu.“*

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie s'ťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň zakázať pokračovať v porušovaní základných práv.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Er 1482/00 došlo v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007 k opätovnému porušeniu

základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je predovšetkým rozhodovanie o námietkach povinného v exekučnom konaní, ktoré tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, a preto nemožno namietané konanie hodnotiť z právneho hľadiska ako zložitú. Pokiaľ ide o faktickú zložitost' veci, ústavný súd po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisu, ako aj doterajšieho priebehu namietaného konania dospel k záveru, že ani z faktického hľadiska ju nemožno považovať za zložitú. Ústavný súd vzal do úvahy tiež to, že ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení neargumentoval zložitost'ou napadnutej veci.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jej základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd z tohto hľadiska nezistil žiadne dôvody, na základe ktorých by bolo možné doterajšiu neprimeranú dĺžku namietaného konania pripísať, hoci aj čiastočne, na vrub správaniu sťažovateľky ako účastníčky konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnom konaní, a to v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007. Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že hlavným dôvodom, pre ktorý ústavný súd v tomto náleze vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bola skutočnosť, že okresný súd do vydania nálezu ústavného súdu 22. novembra 2007 nerozhodol o námietkach sťažovateľky podaných 29. januára 2001 „*proti výške určenej ceny spísaných vecí*“, ktoré boli 13. marca 2001 okresnému súdu predložené na rozhodnutie (v podrobnostiach pozri nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007).

Ústavný súd po preštudovaní spisového materiálu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 0 Er 1482/00 konštatuje, že ani v ďalšom priebehu konania nedošlo k rozhodnutiu o námietkach sťažovateľky podaných 29. januára 2001 proti výške určenej ceny spísaných vecí. Procesná činnosť okresného súdu dosiaľ spočívala iba vo vykonaní jediného úkonu – žiadosti z 25. februára 2008. Postup okresného súdu teda nemožno hodnotiť ako taký, ktorý by smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, čo je základným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Stav preskúmaného exekučného konania pred rozhodnutím ústavného súdu z 22. novembra 2007 naďalej trvá, a to napriek výslovnému príkazu ústavného súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

Z takto zisteného právneho a faktického stavu veci ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Er 1482/00 došlo v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/07-31 z 22. novembra 2007 opätovne k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu

podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 732 350 Sk (t. j. 24 309,57 €), čo odôvodnila „*ujmou, ktorá nám vznikla v dôsledku konania, ktoré svojím postupom vytvorilo sťažovateľovi právnu neistotu a hnutelné veci vo vlastníctve sťažovateľa ako povinného v hodnote 955.200,- Sk boli súdnym exekútorom nekvalifikovaným spôsobom ohodnotené iba na sumu 222.850,- Sk(...)* Sťažovateľ sa domnieva, že intenzita porušenia namietaného práva spôsobená tak dlhodobými prietahmi v nečinnosti súdu sa prakticky rovná odmietaniu spravodlivosti.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na nečinnosť okresného súdu, ako aj vzhľadom na to, že v predmetnom konaní už ústavný súd vyslovil porušenie práv sťažovateľky okresným súdom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prikázal mu vo veci konať, považuje za primerané v sume 2 000 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil trovy za právne zastúpenie v celkovej sume 245,70 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 je 115,90 € a hodnota režijného paušálu je 6,95 €.

Sťažovateľke vznikol nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2009 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnému súdu a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v celkovej sume 368,55 € vrátane režijného paušálu.

Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľky si nárok na úhradu trov uplatnil iba v sume 245,70 €, ústavný súd priznal úhradu trov iba v takto uplatnenej sume, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2009